

תת"ע (עכו) 2197-07-24 - כהן טולס בע"מ נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2197-07-24 - כהן טולס בע"מ נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2197-07-24

כהן טולס בע"מ

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[12.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 09.10.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 28.11.2024.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדיון שכן אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש", יחד עם זאת הוראת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 קובעת "חזקת מסירה" לפיה:
"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".
יוצא איפוא כי די במשלוח ההזמנה לדיון למען הרשום של המבקשת כדי להקים את חזקת המסירה.
למעלה מן הצורך אציין כי אישור מסירה החוזר בציון "לא נדרש", מהווה אף הוא המצאה כדין וזאת כפי שנקבע כי ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018), שכן אדם הנמנע מלדרוש דבר דואר אשר נשלח לידי, אינו יכול להלין אחר כך על אי קבלתו ואי ידיעת תוכנו.
באשר לטענת המבקשת כי לו ידעה על מועד הדיון אזי היה מתייצב נציג מטעמה, הרי שאין בטענה זו כדי להועיל למבקשת שכן נקבע כי מכבר כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך. (עפ"ת (מחוזי חיפה) 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022)).
לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקשת זומנה כדין ולא עלה בידה להצביע על קיומה של סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנה להתייצב לדיון.
באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.
המבקשת העלתה טענה כללית לפיה היא כופרת בביצוע העבירה, וכי היא פועלת על מנת לאתר את הנהג אשר ביצע את העבירה, יחד עם זאת אין בכך כדי ללמד בדבר עיוות דין שכן על פי רע"פ סאלם אשר אוזכר לעיל, נדרש בעל דין הטוען לעיוות דין לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. טענה בעלמא כי אחד הנהגים עשה שימוש ברכב וכי החברה פועלת לאיתור הנהג אין בה כדי לבסס עיוות דין. למעלה מן הצורך אפנה לעפ"ת 9851-12-23 (מחוזי נוף הגליל) אופיל פלסטיק בע"מ נ' מדינת ישראל (7.12.2023), שם נקבע כי:
"העובדה שהמערערת היא חברה בע"מ ומטבע הדברים איננה הנהגת ברכב, היא כשלעצמה לא מבססת עיוות דין. ברי כי אין לקבל טענה ולפיה בכל עת שרכב רשום על חברה בע"מ, הדבר יביא מניה וביה להארכת מועד להישפט. לשם כך בדיוק נועדו הוראות סדר הדין אשר קובעות סד זמנים בו רשאי מקבל הדו"ח לפנות בבקשה להסבת הדו"ח על שם מי שנהג ברכב".
לאור האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
זכות ערעור כחוק.
ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"ה, 12 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.